

Na een weekje Engeland voor de baas vlieg ik vanaf London eerst naar Dubai en daarna eindelijk door naar Colombo. Het moest er een keertje van komen.....bagage kwijt. Normaal niet zo'n probleem want ik heb bij Ruzain een aardige garderobe inmiddels. Alleen er is het een en ander veranderd sinds afgelopen voorjaar want er gaat tegenwoordig een behoorlijke hoeveelheid medicijnen en toebehoren mee ivm de Diabetes. Uiteraard heb ik een startvoorraad in de handbagage maar ik wil gewoon alles bij de hand hebben. Regelneef Ruzain belt de hele wereld af en vertelt iedereen hoe belangrijk die koffer is en krijgt het uiteindelijk voor elkaar dat diezelfde nacht nog mijn koffer hoogst persoonlijk wordt thuis bezorgd. Verschrikkelijk moe gaan we eerst maar eens bijslapen.

Goed geslapen en weer een beetje bij de mensen. Tijdens het ontbijt druppelen stuk voor stuk alle vrienden binnen. Er hangt nog een behoorlijke "down sfeer" bij iedereen. Stuk voor stuk doen ze hun verhaal over die bewuste dag en vertellen ze allemaal hun persoonlijke verdriet rondom het overlijden van Raseek. Het doet me veel allemaal en het is goed dat we allemaal ons verhaal kunnen doen. Het lijkt ons allemaal goed te doen en hierna besluiten we naar zijn graf te gaan om een stroopwafel te brengen want Raseek was gek op stroopwafels.

Het is goed om op deze wijze gedag te zeggen en het brengt voor mij persoonlijk veel rust. Hierna lopen we door naar Raseek zijn gezin. Risla, Raseek z'n dochter keek al erg uit naar mijn komst. Risla regelt momenteel alles in het gezin en is de steun en toeverlaat voor haar moeder en 2 broertjes. Op het moment dat ik binnenstap vliegt ze me in de armen en huilt eindelijk eens onophoudelijk uit. Is alleen maar goed vertel ik haar. Ze zou het veel vaker moeten doen want ze vertelt ook zelf dat het vreselijk oplucht. Urenlang vertelt ze alle verhalen over haar vader. Van vroeger, van die bewuste ochtend etc etc. Tussen de vele tranen door begint ze ook over de toekomst. Ze wil niet continu afhankelijk zijn van anderen en daarom willen ze met het gezin zo snel mogelijk gaan leren professioneel te naaien. Op deze manier hopen ze kleding te kunnen maken die ze hier weer lokaal kunnen verkopen om zo toch een inkomen te genereren. Het zal niet genoeg zijn maar beter iets als niets. Verder wilt ze meer kinderen Engelse les gaan geven thuis tegen een kleine vergoeding.

Het volgende punt waarover ze begint is haar opleiding. Sinds 2005 betalen Suus en ik haar opleiding en extra lessen. Dit heeft tot gevolg gehad dat Risla vloeiend Engels spreekt en behoorlijk bijdehand is. Wij zijn hier al die jaren mee door gegaan in de hoop dat ze dan later een goede baan krijgt zodat velen kunnen mee profiteren van haar inkomen. Ze zegt dat ze in december na haar examen van het O-Level (soort havo / vwo) wilt stoppen met leren zodat ze haar moeder kan gaan helpen. Ik vertel haar dat ik die keuze respecteer alleen dat ze die beslissing pas moet nemen als ze een paar maanden verder is en niet zo maar in al haar emotie dit besluit moet nemen. Uiteraard snap ik dat je dit soort dingen zegt 3 weken na je vaders overlijden en ik snap dat er brood op de plank moet komen maar ook Raseek was altijd beretrots dat ze zo goed kon leren. Ze hoort me aan en staat gelukkig open voor deze opmerkingen. Verder zeg ik haar hier nu niet meer over na te denken voorlopig en dat we over een paar maanden hier nog weleens over spreken. Eerst maar eens verwerken en de boel op de rit zetten.

Het is een bijzondere middag. Uiteindelijk zeg ik haar dat we zaterdag naar de stad gaan om een mooie, kwalitatief goede naaimachine te zoeken en verdere apparatuur om zo snel mogelijk aan de slag te kunnen gaan om kleding te maken. Er verschijnen al weer wat lachjes op haar gezicht en we

nemen afscheid en beloven haar zaterdag ochtend op te pikken samen met haar broertjes zodat we ze ook alle 3 even een voorraad kleding kunnen aanmeten.

Ruzain en ik hebben nog een

afsprake staan met het hoofd van de Santosa school. Via Share4More / Rabobank hebben we een behoorlijke gift gekregen die afgelopen mei al gedeeltelijk is uitgegeven aan het oppimpen van dit schooltje. White Boards zijn aangeschaft, alle lokalen zijn voorzien van elektriciteit en ventilatoren, er is schoon stromend water aangelegd etc etc. We moeten hier nog een regelen ivm nieuw lesmateriaal en reparatie van de schooltrappen. Ik wil dit project volledig afgerond hebben zodat ik alles op de foto kan zetten en het kan afsluiten richting Share4More. Samen met het schoolhoofd gaan we naar een leverancier van schoolmateriaal en nemen we alle lijsten en benodigdheden door. Uiteindelijk wordt alles aangeschaft en is deze school weer helemaal up to date qua lesmateriaal. Verder moeten we nog een vervanger zoeken voor Raseek want die deed hier een en ander aan onderhoud voor de school en dat is snel nodig want het speelveld begint al weer aardig overwoekerd te worden door de jungle. Hier hebben we al iemand voor op het oog en morgen gaan we daar voor op pad.

We zijn moe en rijden naar huis. Er wordt geen woord gesproken als we naar huis rijden. Altijd als we hier heen reden ging die dorpsgek mee en knalde Boney M met The Rivers of Babylon uit de boxen.....(zie bijgaand filmpje)

Fausina, Ruzain z'n vrouw heeft heerlijk kip gemaakt met fried rice. Lekker!! S' avonds is het een komen en gaan van vrienden en bekenden. Iedereen doet z'n verhaal. Het begint me gewoon te tolleren en ik ga vroeg naar bed. Even heerlijk rustig lezen in een ijskoude kamer ;-)

Vandaag zaterdag dus het is al vroeg druk op straat. We pikken Risla en haar broertjes op en rijden naar Galle. We gaan als eerste alle naaiapparatuur aanschaffen. Dat is nog een behoorlijke klus en er komt nog veel bij kijken als we dat professioneel aan willen pakken. We besluiten een bekende uit Gintota op te bellen die bekend is in deze wereld en na een kwartiertje staat hij in de stad bij de groothandel. Na een lange ochtend stapte Risla trots de winkel uit en hebben we alles aangeschaft. Daarna rijden we naar een voor Sri Lankaanse begrippen goed warenhuis en steken we alle drie de kinderen in het nieuw. We rijden ook nog langs de Sea Fair. Dit supermarktje bezoeken we al jaren en we kopen er altijd alle benodigdheden voor onze projecten. De eigenaar is een jongen van mijn

leeftijd waar ik een behoorlijke klik mee heb. Financieel heeft hij het goed en ik wil hem vragen of hij samen met mij het komend half jaar het gezin wil voorzien van melk en rijst. No problem mister Robert, consider it done.....

Van mijn laatste trip herinner ik me nog dat Raseek problemen had met z'n wasmachine. Ik vraag Rislā hoe het hiermee sta en ze vertelt me dat de was momenteel bij Firnas thuis gedaan wordt want die woont aan de rivier..... Geen optie met 3 kinderen de was doen in de rivier vind ik momenteel en we kopen als extraatje nog een soort van wasmachine voor het gezin. Rislā huilt. Waarschijnlijk van verdriet en blijdschap door elkaar. We gaan om af te sluiten nog lekker uit eten in het Dutch Fort bij onze vriend Sula. Uiteraard willen ze alle 3 French Fries met Chicken Nuggets.....

Het was een lange dag maar we hebben een goed gevoel. De zon heeft vandaag weer een beetje geschenen in deze 3 koppies en we hebben ze een klein beetje kunnen helpen om het allemaal wat makkelijker te maken in de toekomst. Uiteraard moet er nog veel gebeuren en moeten er nog meerdere manieren verzonnen worden om geld te verdienen door dit gezin maar dat komt met de tijd wel. Eerst alles een plek geven en gaan werken met de machines. Het gezin krijgt vanaf volgende week dagelijks privé les van een gezin wat ik 6 jaar geleden op dezelfde wijze geholpen heb. Kosteloos gaat zij het gezin helpen om zo snel mogelijk alles onder de knie te hebben. Verder richt ik nog een klein fonds bij Ruzain op zodat het gezin maandelijks een bedrag krijgt waarmee de meest noodzakelijke dingetjes gekocht kunnen worden.

We zijn moe en besluiten morgen langs onze vriend te gaan om te vragen of hij Raseek zijn werk wil overnemen voor de Stichting. Thuis aangekomen druppelt iedereen weer binnen. Het is rustig en stil maar we hebben een goed gevoel voor z'n gezin. We drinken een lekker borreltje en gaan dan vroeg naar bed.

Zondag

Slecht geslapen. Het was noodweer vannacht maar wel erg warm. Vandaag gaan we als eerste naar de mountain family . Dit gezin was dik bevriend met Raseek dus ik verwacht weinig moeilijkheden om hem als opvolger te krijgen voor Raseek zn werkzaamheden. Als we aankomen staat het hele gezin ons al op te wachten. Ze huilen van verdriet en blijdschap. De gehele ochtend zijn we bij ze. Ik hoef jullie niet te vertellen waarover het ging.....

De man is vereerd als ik hem vraag of hij voortaan de grasmachine wilt beheren en of hij de verschillende speelvelden van alle scholen wilt bijhouden. Hij mag de machine ook gebruiken om bij andere de tuinen bij te houden. Op deze manier kan hij ook gelijk weer wat inkomen genereren.

We nemen afscheid en rijden door naar het huis van het schoolhoofd. De laatste puntjes zetten we op de i met haar zodat we alles netjes kunnen overhandigen aan Share4more. De vrouw is erg blij dat we ook weer iemand gevonden hebben voor het speelveld want dit is hard nodig met het huidige weer. Als we afscheid nemen zegt ze: I am thinking already about next school trip.....

We rijden weer naar Gintota. We moeten even bij Nero langs. Nero is een jongen van 22 jaar en al 4 jaar lang is hij bij ons. Altijd als we hier zijn verzorgt hij ons. Ontbijt maken, schoonmaken, boodschappen etc . Dit is vrij normaal in Sri Lanka dat zo iemand aanwezig is bij mensen die een huis hebben en uiteraard wat te besteden. Het is een soort budget Butler. Ook bij ons werk voor alle projecten is hij aanwezig. Dood goeie jongen en harde werker. Ruzain is er achter gekomen dat het huis waar zijn ouders in wonen niet van henzelf is. Het was in bruikleen gegeven de afgelopen 3 jaar door een familie lid die zelf werkzaam was in Qatar. Dit familie lid komt in november thuis en wil dan graag weer in zn huis uiteraard. De ouders van Nero hebben zelf een klein huisje maar dit is in aanbouw. Dat is het al 9 jaar..... Stap voor stap bouwt de man zijn huisje af alleen dit gaat heel langzaam want als visser zijnde verdient hij rond de €2 per dag. Waarschijnlijk zal het huis rond zijn sterfdag wel af zijn.....Nero heeft dit ons nooit vertelt uit beleefdheid. Hij vond het niet juist als hij met ons de projecten afliep ZELF dan ook hulp te vragen voor zijn ouders.

Het huisje heeft nog geen dak dus Ruzain en ik hebben onze timmerman gevraagd langs te komen om alles op te nemen. Ik geef ter plekke de opdracht om het zo snel mogelijk klaar te maken. Traantjes van geluk bij Nero en vader.

Ik ben moe en heb het ook allemaal een beetje gehad. Het was goed om naar Sri Lanka te gaan en het geeft me rust dat alles een beetje in kannen en kruiken is voor Rislá. Heb alles een plekje kunnen geven en heb alle vrienden en bekenden gesproken. In goed overleg met Ruzain besluit ik weg te gaan uit Gintota. Ik wil eventjes rust en relaxen en daar kom ik hier niet aan toe. Ik besluit om

maandag naar Colombo te gaan en heerlijk te gaan relaxen in Hotel Mount Lavinia. Een fantastisch hotel waar dit zeker gaat lukken. Eventjes helemaal niks. Ruzain begrijpt me gelukkig en belt iedereen op om het mede te delen. Allemaal komen ze die avond afscheid nemen stuk voor stuk. Hierna ga ik nog even gedag zeggen bij Raseek. Op de terugweg loop ik nog eventjes langs Rislā en kletsen we nog eventjes gezellig bij. Ze huilt omdat ik weg gaat maar is zo enorm dankbaar dat er het een en ander op de rit is voor het gezin.

Het is laat en we gaan heerlijk slapen. Morgen heerlijk relaxen en dinsdagavond beginnen aan de terug reis. Thuis lekker genieten van 2 weken vakantie met het hele gezin. Een subtropisch eiland ten zuiden van Noorwegen: TERSCHELLING